

รายงานการวิจัย ในชั้นเรียน เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสง่างาม ด้วยกลวิธีการเรียน
แบบร่วมมือ

นางสาวยุรดี สनรักษา
แผนก สามัญสัมพันธ์

วิทยาลัยเทคนิคสง่างาม
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัย ในชั้นเรียน เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ด้วยกลวิธีการเรียน
แบบร่วมมือ

นางสาวยุรดี สनรักษา
แผนก สามัญสัมพันธ์

วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวยุรติ สनรักษา

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ด้วยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

แผนกวิชา : สามัญสัมพันธ์

ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยเล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ด้วยกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่เพิ่มพูนความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 นอกจากนี้ยังต้องการที่จะพัฒนาการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนด้วยกันซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงานในอนาคต ผู้วิจัยมีความปรารถนาที่จะใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการพัฒนาความสามารถดังกล่าวของนักศึกษา ในส่วนของวิธีการเรียนแบบร่วมมือ วิธีดังกล่าวเป็นการเรียนแบบกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันคือ สูงปานกลาง และอ่อน ในกลุ่มจะประกอบไปด้วยสมาชิกประมาณ 4 -6 คน สมาชิกในกลุ่มจะเรียนรู้ร่วมกันรวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน ความสำเร็จของการเรียนจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง กลุ่มตัวอย่างจะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 3 คน และความสามารถอ่อน 2 คน ผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 10 บทเรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ผู้เรียนจะ ได้รับการประเมินผลจากการงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายและจากแบบทดสอบรายบุคคล การประเมินผลเป็นรายกลุ่มจะกระทำทุกครั้งในแต่ละคาบเรียนส่วนการประเมินผลรายบุคคลจะประเมินในสัปดาห์ที่ 5 , 10 และ 14 การวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาทั้งหมด 16 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการจัดกลุ่ม บทเรียนที่ประกอบไปด้วยคำถามเพื่อใช้ในการตีความแบบทดสอบรายบุคคล และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ข้อมูลที่ได้จะได้รับการคำนวณหาค่าสถิติโดยใช้ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือสามารถเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีซึ่งซึ่งความสามารถดังกล่าว ประกอบด้วย ความสามารถในการหาใจความสำคัญของเรื่อง วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ การตีความเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสมและการสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยเชื่อว่าสาระสำคัญที่ได้จากงานวิจัยนี้สามารถเป็นหนึ่งในกลวิธีที่สามารถสร้างความเป็นเลิศ ทางวิชาการให้กับผู้เรียนตามนโยบายของสถาบัน

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การเตรียมความพร้อมในเรื่องการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา คือหนึ่งในภารกิจหลักที่ต้องเร่งกระทำ และให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้านซึ่งได้แก่ ทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งการพัฒนา ดังกล่าวจะต้องมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในโลกยุคโลกาวิวัฒน์ และเป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนระดับวิทยาลัย

จากรายงานศักยภาพของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ (เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว 2545) พบว่า นอกเหนือจากการพัฒนาผู้เรียนทางด้านวิชาการแล้ว ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันใน อนาคตมากที่สุด เพราะทักษะดังกล่าวช่วยให้นักศึกษาที่จะจบเป็นบัณฑิตในอนาคตสามารถทำงานและดำรงตน อยู่ได้ในสังคมอย่างสงบสุข

ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะทักษะการอยู่ ร่วมกัน ด้วยการนำเทคนิควิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มาใช้ โดยมีจุดประสงค์ให้การ เรียนแบบกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4 -5 คน ร่วมกันแก้ปัญหา หรือ ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่ง กิจกรรมกลุ่มจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกัน

จากการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ด้วยการ จัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม บางครั้งไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจาก ผู้เรียนส่วนใหญ่ มักจะจัดกลุ่มตามความสนใจของตนเอง โดยคำนึงถึงความสนิทสนมเป็นหลัก ซึ่งบางกลุ่ม ผู้เรียนจะมีความสามารถอ่อน เหมือนกันหมด หรือเก่งเท่ากันหมด ทำให้กิจกรรมกลุ่มไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาวิธีการเรียนดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดกลุ่มแบบความสามารถ โดยในหนึ่งกลุ่มจะประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการ เรียนสูง ปานกลาง และอ่อน ทุกคนในกลุ่มจะต้องร่วมกันมีบทบาทที่จะทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จใน งาน และเกิดการเรียนรู้ตลอดจนพัฒนาทักษะกระบวนการคิดกันร่วมกันของกลุ่ม

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพ ให้มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงเป็น วิทยาลัย และพร้อมสำหรับการเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อ รับใช้สังคม งามในอนาคต ต่อไป ดังแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า (อุดม หนูทอง : บัณฑิตไทยใน แนวพระราชดำริ 126 อ้างถึง ใน เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว 1 25) “บัณฑิตจะต้อง สำเนียงและ ตระหนักอยู่เสมอว่า ตนเองมีความรับผิดชอบอย่างยิ่งที่จะปฏิบัติงานของตัว ร่วมงาน กับผู้อื่นและป ระสานประโยชน์กับทุกฝ่าย ให้ได้สมบูรณ์ทุกส่วน เพื่อนำพาประเทศชาติของเราให้ ก้าวหน้าไปถึงความวัฒนาสถาพร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน
2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ใน 4 ด้าน

1. ทักษะการหาใจความสำคัญ (Main idea)
2. ทักษะการหาความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary)
3. ทักษะกระบวนการตีความ (Interpretation)
4. ทักษะการสรุปใจความ (Conclusion)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
ดังนี้ ผู้ที่ได้คะแนน 80 % ขึ้นไป จะถือเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับสูง
ผู้ที่ได้คะแนน 80% - 60 % จะถือเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนระดับปานกลาง
ผู้ที่ได้คะแนน ต่ำกว่า 60 % เป็นต้นไปจะถือเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนระดับอ่อน

2. การเรียนแบบร่วมมือ คือการเรียนแบบกลุ่มที่ ประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่แตกต่างกันตามผลการทดสอบก่อนเรียน ผู้เรียนจะไม่ทราบผลการทดสอบแต่จะทราบ
เพียงว่าตนเองได้รับสัใดแทนผลการทดสอบ

สีชมพู จะหมายถึงผู้เรียนที่ได้รับคะแนน 80 % ขึ้นไป

สีเหลือง จะหมายถึงผู้ที่ได้คะแนน 80% - 60 %

สีม่วง จะหมายถึง ผู้ที่ ได้คะแนน ต่ำกว่า 60%

ในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง 1 คน ผู้เรียนที่มี
ความสามารถทางการเรียนระดับปานกลาง 3 คนและผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อน 2 คน
รวมทั้งสิ้น จำนวน 6 คน สมาชิกในกลุ่ม จะร่วมกันคิดและทำงานกลุ่มตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยเพิ่มพูนทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และ
ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะ การอยู่ร่วมกันในสังคมได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยจะเป็นเนื้อเรื่องที่มีประกอบไปด้วยคำถามให้อภิปรายในกลุ่ม
จำนวน 14 เรื่อง โดยผู้วิจัยรวบรวมเป็นหนังสือ เรื่อง Reading for Text Interpretation

ขอบเขตประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จำนวน
30 คน

ระยะเวลาการทดลอง

สัปดาห์ละ 2 คาบ จำนวน 16 สัปดาห์ ในเวลา 1 ภาคเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนการอ่านและการตีความภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือซึ่งประกอบไปด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันเป็นในกลุ่ม การนำเสนอ
ผลงาน การประเมินผลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา

3. ขอบเขตของการวิจัย หากระบุตัวแปรต้น – ตัวแปรตาม - ตัวแปรควบคุมไว้แล้ว
ไม่จำเป็นต้องมีกรอบแนวคิดในการวิจัยอีก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และ ความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ที่เรียนด้วยกลวิธี การเรียน แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ศึกษา ขอบเขตของแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา
- 2.3 แนวคิดกระบวนการรู้คิดขั้นสูง
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนแบบร่วมมือ ได้เริ่มขึ้นในตอนต้นศตวรรษที่ 1 โดยมีพื้นฐาน มาจากปรัชญา การศึกษาแบบพิพัฒนาการ (Progressivism) ซึ่งใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ และตระหนักในตนเอง โดยต้องรู้ว่าตนเองมีความสนใจอะไร มี ปัญหาอะไร เป็นแนวคิดที่ทำให้เกิด การเรียนการสอนที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง (Child Centered Approach) ขึ้นการเรียนการสอนในลักษณะนี้เป็นที่รู้จักกันอย่าง แพร่หลายในรูปของการเรียนแบบ แก้ปัญหา (Problem Solving) การเรียนแบบโครงการ (Project Method) การเรียนด้วยการ ปฏิบัติ (Learning by Doing) และการเรียนด้วยการจัดกลุ่มแบบอภิปราย (Group Discussion) เป็นต้น

2.1.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สลาบิน (Slavin, 1988) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ว่าหมายถึงวิธีการเรียน การสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คนซึ่งมีความสามารถ ในการเรียนที่แตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้ เกิดการเรียนรู้ด้วย อีกทั้งมีการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกันคือ เป้าหมายของกลุ่ม จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1993) กล่าวว่า การเรียน แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือแล ะช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดย แบ่งนักเรียน ออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเพื่อ เป้าหมายกลุ่มสมาชิก มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและ ส่วนรวม มีการฝึกและการใช้ ทักษะการทำงานกลุ่มร่วมกัน ผลสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงาน ของกลุ่ม ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ผลงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต่างได้รับความสำเร็จร่วมกัน

แครนดอล (Crandall:1999) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่าเป็นรูปแบบของ การเรียนที่ช่วยให้เกิดความสำเร็จร่วมกัน มีการร่วมมือกันทำงานระหว่างสมาชิก ทุกคนในกลุ่ม มากกว่าการทำงานโดย ลำพัง สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบในผลงาน แ ละหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย อันจะนำมาซึ่งความ สำเร็จของกลุ่ม

พรพนา เทียนทอง (2542 : 12) ได้สรุปความหมายของ การเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการ จัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเรียนหรือทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยแต่ละกลุ่ม มี สมาชิกประมาณ 2 -6 คนสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องร่วมมือช่วยเหลือกันให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จ

โดยร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ได้รับ มอบหมาย ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่กัน และช่วยกระตุ้นสมาชิกคนอื่น ๆ ให้เรียนรู้ด้วย นลินี ที่หอคำ (2541:45) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีเรียนแบบหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละประมาณ 3 -5 คนโดยมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุน ซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมให้เห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคล อันจะนำมาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่ม

โดยสรุปแล้ว การเรียนแบบร่วมมือ คือ การจัดการเรียนสอนให้ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3 -6 คนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่กัน ตลอดจนความ รับผิดชอบทั้งต่อตนเองและส่วนรวมเพื่อความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวทางการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษจากผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญหลายท่านพบว่า การสอนอ่านด้วยวิธีที่เน้นการสื่อสาร โดยมีการปูพื้นฐานกิจกรรมก่อนการอ่าน เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นและ ความสามารถในการอ่านอย่างเต็มที่ในกิจกรรมระหว่างอ่าน และกระตุ้นให้ผู้อ่านได้มีการคิดวิเคราะห์รวมถึงประยุกต์ใช้ในเรื่องที่อ่านกับกิจกรรมอื่น โดยกิจกรรมทั้งสามขั้นตอนในการอ่านนั้น ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับ อย่างไรก็ตามในฐานะที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยจึงมีความสนใจที่จะ พัฒนาความสามารถในการอ่าน และวิธีการคิดของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเหมาะสมกับการเรียน ระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด

ผู้วิจัยพบว่า การสอนการอ่านภาษา ภาษาอังกฤษแบบความรู้คิดขั้นสูง (Methacognition) เป็นวิธีการสอนที่มีความสัมพันธ์การเรียนแบบสื่อสารและก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างสูงทางการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนในระดับอุดมศึกษา

2.3 กระบวนการรู้คิดขั้นสูง (Methacognition)

เป็นวิธีการฝึกฝนการพัฒนาความคิดที่ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนเป็นอย่างสูง และเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องปลูกฝังให้แก่ผู้เรียนทุกระดับชั้น โดยวิธีดังกล่าว ได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้คำจำกัดความ และวิธีการเสริมสร้างกระบวนการดัง กล่าว ไว้ดังนี้

สไปร์ (Spires, 1990 in Jacobson, 1998) กล่าวถึงลักษณะของการรู้คิดขั้นสูงว่า หมายถึง การวางแผนการควบคุม การประเมิน การสรุปความ การตั้งคำถาม การอธิบายอย่างกระจ่างแจ้ง และรวมถึงการคาดคะเน ในสิ่งต่างๆ

ฟลาวเวล (Flavell 1993) ได้กล่าวเสริมว่าลักษณะ ดังกล่าวมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การเขียน การอ่านจับใจความ การจำ การแก้ปัญหา การศึกษา ความรู้ด้วยตนเอง และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านจับใจความในทุกภาษา

ด้านแนวทางการปลูกฝังกระบวนการ คิดขั้นสูงนั้นได้มีกลุ่มนักจิตวิทยา และนักการศึกษาหลายท่าน (Colin and Smith, 1980 in Gunning, 1996: Duffy and Rochler, 1993; Harris, 1990: May and Rizzardi 2002) ได้จำแนกแนวทางการปลูกฝัง วิธีคิดดังกล่าวซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

บราวน์ (Brown 1980) ได้กล่าวว่า ารกระบวนการปลูก ฝังการรู้คิดขั้นสูงสามารถทำได้สองแนวทางใหญ่ๆ คือ

1. การปลูกฝังการตระหนักรู้ (Awareness) คือการปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้ว่า ตนเองชอบหรือไม่ชอบอะไร รู้จักประเมินในความสามารถของตน
 2. การควบคุมตนเอง (Regulating) การควบคุมตนเองในการเรียนรู้ให้มีความตั้งใจไม่หือ่ถอยตลอดการเรียน และการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
- ด้านเมย์และลิซาร์ด (May and Rizardi, 2002) ได้เสนอแนวทางในการใช้กระบวนการคิดขั้นสูง

1. การตระหนักรู้ (Awareness) ผู้สอนต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักรู้ในสิ่งที่อ่าน การรู้ขีดความสามารถในการอ่านของตนเองในการจับใจความของสิ่งที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคำศัพท์ซึ่งผู้เรียนหรือผู้อ่าน จำเป็นต้องรู้เองว่ามีความสามารถในการใช้และข้อมูลของคำศัพท์มากนักน้อยเพียงใดตลอดจนรู้ว่าตนเองคนมีนิสัย รักการอ่านมากน้อยแค่ไหน
2. การควบคุมตนเอง (Regulating) ผู้เรียนควรได้รับการปลูกฝังให้มีการควบคุมพฤติกรรม การอ่านของตนเองว่าควรอ่านอย่างไร มีการวางแผนการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพที่เริ่มต้นตั้งแต่กิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างอ่าน และ หลังอ่าน ตลอดตั้งใจทำ ทุกกิจกรรมดังกล่าวอย่างเต็มที่
3. การตรวจสอบและประเมินความเข้าใจ ของตนเอง (Monitoring) คือกระบวนการตรวจสอบความเข้าใจ ของตนเอง โดยผู้อ่านที่ดีต้องประเมินตนเองในทุกกิจกรรมของการอ่าน
4. การแก้ไข (Repairing) คือ ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่าน โดยต้องพิจารณาว่าควรทบทวนที่ประเด็นใดของเนื้อหา หรือต้องเพิ่มพูนทักษะด้านคำศัพท์มากนักน้อยเพียงใด เป็นต้น เช่นเดียวกับบิวส์ (2543) ที่ได้สรุปว่า กระบวนการอ่านแบบอภิปัญญา ซึ่งหมายถึงการ รู้คิดขั้นสูง (Metacognition) นั้น ได้แก่การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้อ่านได้ใช้ความรู้สึกละกระบวนการคิดและการอ่านด้วยตนเอง โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ควบคุมและพัฒนาการอ่านของตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ ในการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้ว่าจะใช้กลวิธีใด เมื่อไม่เข้าใจและพิจารณาด้วยตนเองว่า กลวิธีใดที่จะช่วยให้จำและเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป กระบวนการคิดขั้นสูงคือการเตรียมตัว ผู้เรียนให้มีการตระหนักรู้ตนเองทั้งในด้านความคิดและความสามารถ ตลอดจนการฝึกฝนให้ผู้เรียนวิเคราะห์หาวิธี แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ มากยิ่งขึ้นในสิ่งที่เรียน โดยสามารถนำไปใช้ได้กับทุกศาสตร์ที่เรียน

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการศึกษาไว้ในมาตรา 6 และ 7 ดังนี้ (เพ็ญจันทร์ สังแก้ว : 2545)

1. การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝัง จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษา ประโยชน์ส่วนรวมและของ ประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ ความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อมมีความ สามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังได้กำหนดจุดเน้นในการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 23 ทั้งการจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ซึ่งต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ต่อตนเองและสังคมได้แก่ ครอบครัว ชุมชนชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นไปของไทยและระบบการ เมืองการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญา

4. ความรู้และทักษะด้าน คณิตศาสตร์และด้านภาษา เป็นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

5. ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดความรู้ พื้นฐานที่บัณฑิตพึงมีในอนาคต ของ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ (2530) ที่ว่าบัณฑิตจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางด้านในด้านวิชาการ มีทักษะในการคิดแก้ปัญหา ได้อย่างถูกต้อง มีทักษะในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และไม่หวั่นไหวเมื่อถูกตำหนิตყนหรือสรรเสริญจากผู้อื่น

โดยภาพรวมแล้วการปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษา เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพควรกระทำในสองแนวทางหลัก คือ การพัฒนาคุณภาพทางวิชาการและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ความสามารถทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้บุ คคลดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข ถ้าขาดทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นทักษะการทำงาน รวมถึงการแก้ปัญหาต่างๆ ขณะเดียวกันถ้าบุคคลมีทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น แต่ความรู้ความสามารถทาง วิชาการมีไม่เพียงพอ ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ นิสิตและนักศึกษา ควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการแ ละมีคุณภาพชีวิตควบคู่กันไป เพื่อให้ดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จิตติมา จรรยาธรรม (2539) ได้ศึกษา ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละ ผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกฝนทักษะ การอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มคละ สัมฤทธิ์ผล และกลุ่มควบคุมได้รับการฝึกฝน ทักษะการอ่านด้วย วิธีการสอนปกติของครู ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายหลังจากการทดลอง นักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบผลสัมฤทธิ์จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนเข้ารับการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 05

2. ภายหลังจากการทดลอง นักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบผลสัมฤทธิ์จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปนัดดา เจียรกุล (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษา แนวโน้มหลักสูตรทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า ซึ่งเป็นการศึกษาแนวโน้มหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า (2541-2550) พบว่า หลักสูตรการศึกษาทั่วไป จะเน้นความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลก ได้แก่ การปรับตัว การคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างมีปัญญาและมีคุณธรรม รวมทั้งการให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เพื่อการประยุกต์ใช้และเพื่อรู้รอบ รวมถึงรู้กว้าง โดยมุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะพื้นฐานในเชิงสากล รู้จัก แสวงหาความรู้ มีมนุษยสัมพันธ์ และความรับผิดชอบ

พรพนา เทียนทอง (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หลังการสอนด้วยยุทธวิธีการอ่านแบบร่วมมือแล้ว ทำการทดสอบผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนการอ่านที่ได้จากการใช้ยุทธวิธีการเดาความหมายของใจความ ที่ปรากฏอยู่โดยนัยสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการเรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือ

พวงเพชร โทณะวณิก และคณะ (2546) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ที่สำเร็จการศึกษาปี 2544 พบว่า คุณสมบัติ ทางด้านวิชาการและคุณสมบัติทั่วไปของบัณฑิตที่ผู้ประกอบการต้องการคือความรู้ความสามารถทางด้าน คอมพิวเตอร์ ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ และความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา ในด้านบุคลิกภาพผู้ประกอบการพึงพอใจในบุคลิกภาพของบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อยู่ในระดับมาก ด้านน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงาน ความซื่อสัตย์สุจริต ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน และความมีเหตุผลในการทำงาน

เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว (2545) ได้ศึกษา การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ใน 3 ด้านได้แก่ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคต ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานและทักษะพื้นฐานที่จำเป็น ต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมมากที่สุด รองลงมาคือศักยภาพด้านทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงาน และอันดับสุดท้ายคือทักษะพื้นฐานที่ จำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคต

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไดมาส (Dimas, 1995) ได้ศึกษาถึงผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเชื่อมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง ผล การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการที่ดีภายใน กลุ่มนั้นมีผลดีต่อ ความเชื่อมั่นของผู้เรียน การจัดการที่ดี คือ การที่ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำงาน กิจกรรม หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกของการได้มีโอกาสเป็นทั้งผู้ให้ความช่วยเหลือ และผู้รับความช่วยเหลือจากสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม

กูเดน และโจน (Gooden and Jones 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียน โดยใช้วิธี การเรียนแบบร่วมมือกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจำกัด วิธีดำเนินการวิจัยจะใช้การสังเกต การตอบแบบสอบถาม สัมภาษณ์และให้นักศึกษาเขียน เรื่องความพบว่า กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือช่วยพัฒนากระบวนการคิดและความสามารถในการเขียนให้มีมากขึ้น จากแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของพัฒนาคุณภาพ นักศึกษาในด้านทักษะการดำรงชีวิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านการ ทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเรียนแบบร่วมมือจะเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ช่วย พัฒนาทักษะดังกล่าวให้แก่ นักศึกษาได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยมี

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร

ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยกับนักศึกษา จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 กลุ่มประชากรจะถูกแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และอ่อน โดยดูจากผลคะแนน ที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษา จะไม่ทราบคะแนนที่แท้จริง แต่จะรับทราบผลคะแนนเป็นสี่ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะลดความวิตกกังวลในเรื่อง คะแนนหรือความสามารถทางการเรียนระหว่างการเรียนและการทำกิจกรรมกลุ่ม จึงไม่แจ้งผลการสอบเป็นคะแนนโดยตรงแต่ใช้สี่แทนระดับ คะแนนดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ผู้ที่ได้ 80%ขึ้นไป จะได้สี่ ชมพู ซึ่งหมายถึงผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับสูง
- ผู้ที่ได้คะแนน 79% - 60% จะได้สี่เหลือง ซึ่งหมายถึงผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับปานกลาง
- ผู้ที่ได้คะแนน ต่ำกว่า 60% จะได้สี่ม่วง ซึ่งหมายถึงผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนระดับอ่อน

นอกจากนี้เพื่อให้กำหนดความสามารถทางการเรียนของประชากรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยยังได้นำผลการเรียนจากปีการศึกษาที่ผ่านมาของผู้เรียนมาใช้เป็นเกณฑ์ประกอบ การกำหนดสี่ให้แก่ประชากร ใน การทำวิจัยครั้งนี้ด้วย

เมื่อผู้เรียนทราบสี่ของตนเองแล้ว จะต้องมีการจัดกลุ่ม โดยใน 1 กลุ่มจะมีสมาชิก 6 คน ประกอบด้วยผู้เรียน สี่ชมพู 1 คน สี่เหลือง 3 คน และสี่ม่วง 2 คน โดยมีจำนวนทั้งหมด 3 กลุ่ม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะทางการฟังการอ่าน การเขียน และไวยากรณ์

2.2 แบบสอบถามความคิดของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามดังกล่าวเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ โดยได้ศึกษาจากทฤษฎี เอกสารต่างๆ โดยประกอบไปด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสี่ และจำนวนครั้งที่เข้าเรียน

ตอนที่ 2 คำถามประกอบเกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

ในส่วนของเกณฑ์การตัดสินใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรเป็นเกณฑ์ในการแปลความหมาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับคะแนน
1.00-1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.51 - 2.50	ไม่เห็นด้วย
2.51 -3.50	ไม่แน่ใจ
3.51-4.50	เห็นด้วย
4.51-5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสอน และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มตามใบงานที่ได้รับ โดยมีการสังเกตพฤติกรรม ของผู้เรียนตลอดทั้ง 16 สัปดาห์ และมีการประเมินผลการเรียนระหว่างเรียนจำนวน 3 ครั้ง และให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธี การเรียนแบบร่วมมือในสัปดาห์ที่ 16

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 1
2. วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของแบบสอบถามปลาย เปิด

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่องการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูลโดยแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน
2. ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 การพัฒนา ความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียนทั้งจากการทำงานกลุ่มในแต่ละคาบ และจากการประเมินรายบุคคลจำนวน 3 ครั้ง โดยใช้เกณฑ์คะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วยเกณฑ์การวัดความสามารถในการอ่านดังนี้

1. Main idea & Details	5 คะแนน (M)
2. Vocabulary	4 คะแนน (V)
3. Interpretation	3 คะแนน (I)
4. Conclusion	3 คะแนน (C)

ตาราง 1. แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มในภาพรวม

ผู้เรียน	Test 1 (15 คะแนน)		Test 2 (15 คะแนน)		Test 3 (15 คะแนน)	
	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
	$\bar{x}$	%	$\bar{x}$	%	$\bar{x}$	%
ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง	10.33	68.86	11.83	78.86	13	86.66
ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลาง	7.55	50.33	10.38	69.20	11.66	77.73
ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	5.83	38.86	8.58	57.20	9.75	65

จากข้อมูลจากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ในแบบทดสอบที่หนึ่ง ผู้เรียนทุกประเภทมีพัฒนาการในการอ่านเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ โดยผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงได้คะแนนเฉลี่ย 10.33 และคิดเป็นร้อยละ 68.86 ส่วนในแบบทดสอบที่สองสามารถคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ 11.83 โดยคิดเป็นร้อยละ 78.86 และในแบบทดสอบที่สามผู้เรียนดังกล่าว มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยได้ 13 และคิดเป็นร้อยละ 86.66

ด้านผู้เรียนประเภทผลสัมฤทธิ์ปานกลางสามารถวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของแต่ละแบบทดสอบได้ดังนี้ แบบทดสอบที่หนึ่งสามารถคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ 7.55 และคิดเป็นร้อยละ 50.33 ในแบบทดสอบที่สองสามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 10.38 โดยคิดเป็นร้อยละ 69.20 และจากแบบทดสอบที่สามสามารถคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ 11.66 คิดเป็นร้อยละ 77.73

ในส่วนของผู้เรียนประเภทผลสัมฤทธิ์อ่อนก็สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ด้วยการเรียนแบบร่วมมือโดยดูได้จากผลสัมฤทธิ์ของคะแนนในแต่ละแบบทดสอบดังนี้ แบบทดสอบที่หนึ่งสามารถคิด ค่าเฉลี่ยได้ 5.83 คิดเป็นร้อยละ 38.86 ในแบบทดสอบที่สองมีค่าเฉลี่ย 8.58 โดยคิดเป็นร้อยละ 57.20 และมีพัฒนาเพิ่มมากขึ้นในแบบทดสอบที่สามโดยมีค่าเฉลี่ย 9.75 คิดเป็นร้อยละ 65

เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การประเมินความสามารถของผู้เรียนแต่ละประเภทดังนี้

ตาราง 2.แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถสูง

Test	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน								คะแนนเต็ม 15 คะแนน	
	M (5 คะแนน)		V (4 คะแนน)		I (3 คะแนน)		C (3 คะแนน)			
	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ
1	3	60	2.66	66.50	2.50	83.33	2.33	77.66	10.46	69.73
2	3.33	66.60	3.16	79	2.83	94.33	2.50	83.33	11.82	78.80
3	3.83	76.60	3.66	91.50	2.83	94.33	2.66	88.66	12.98	86.50

ในการประเมินความสามารถด้านการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (M) ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงมี พัฒนาความสามารถในเกณฑ์ดังกล่าวดีขึ้นตามลำดับ โดยในแบบทดสอบที่ 1 สามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 3 เทียบเท่ากับร้อยละ 60 จากแบบทดสอบที่สองได้รับค่าเฉลี่ย 3.33 คิดเป็นร้อยละ 66.60 และในแบบทดสอบที่สาม มีค่าเฉลี่ย 3.83 โดยคิดเป็นร้อยละ 76.60

ในด้านความสามารถทางคำศัพท์ (v) ในแบบทดสอบที่หนึ่งสามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 2.66 เทียบเท่ากับร้อยละ 66.50 ส่วนในแบบทดสอบที่สองสามารถหาค่าเฉลี่ยได้ 3.16 คิดเป็นร้อยละ 79 และในแบบทดสอบที่สาม ค่าเฉลี่ยที่ได้คือ 3.66 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 91.50

ในด้านการตีความหมายบางประโยคจากเนื้อเรื่อง (I) ในแบบทดสอบที่หนึ่งสามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 2.50 เทียบเท่ากับร้อยละ 83.33 และความสามารถในด้านดังกล่าวเพิ่มอย่างคงที่ โดยได้คะแนนเท่ากันทั้งแบบทดสอบ ที่สองและสาม ซึ่งสามารถคิดค่าเฉลี่ย ได้ เท่ากับ 2.83 คิดเป็นร้อยละ 94.33

ในส่วนของการสรุปใจความ (c) สามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ย ได้ 2.33 คิดเป็นร้อยละ 77, 66 ในแบบทดสอบ ที่หนึ่ง และในแบบทดสอบที่สอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 โดย คิดเป็นร้อยละ 83.33 และในแบบทดสอบที่สาม สามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ยได้ 2.66 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.66

และในการประเมินผลของแต่ละแบบทดสอบในภาพรวมจากทุกเกณฑ์ความสามารถในการอ่าน พบว่า ในแบบทดสอบที่หนึ่ง ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้คะแนนเฉลี่ย 10.46 คิดเป็นร้อยละ 69.73 ในแบบทดสอบ ที่สองมีค่าเฉลี่ย 11.82 คิดเป็นร้อยละ 78.80 และในแบบทดสอบที่สาม สามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 12.98 โดยคิดเป็นร้อยละ 86.50

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง

Test	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน								คะแนนเต็ม 15 คะแนน	
	M (5 คะแนน)		V (4 คะแนน)		I (3 คะแนน)		C (3 คะแนน)			
	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ
1	2	40	1.83	45.75	1.88	62.66	1.83	61	7.54	50.26
2	2.44	48.80	2.88	72	2.50	83.33	2.44	81.33	10.26	68.40
3	3.11	62.20	3.38	84.50	2.66	88.66	2.50	83.33	11.65	77.66

จากการประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง พบว่ามีพัฒนาการความสามารถเพิ่มขึ้นตามลำดับโดยมีรายละเอียดดังนี้ ในแบบทดสอบที่หนึ่งผู้เรียนได้คะแนน เฉลี่ย 2 คิดเป็นร้อยละ 40 ในด้านความสามารถของการจับใจความสำคัญของเรื่อง ในด้านความสามารถของ คำศัพท์มีค่าเฉลี่ย 1.83 คิดเป็นร้อยละ 45.75 ด้านความสามารถการตีความบางประโยคจากเนื้อเรื่อง สามารถหา ค่าเฉลี่ยได้ 1.88 และคิดเป็นร้อยละ 62.66 และด้านการสรุปใจความจากสิ่งที่อ่านมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.83 โดยคิดเป็นร้อยละ 61

ในแบบทดสอบที่สองสามารถค่าเฉลี่ยได้ 2.44 และคิดเป็นร้อยละ 48.80 ในด้านความสามารถของการ จับใจความสำคัญของเรื่อง และในด้านความสามารถของคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 2.88 และคิดเป็นร้อยละ 72 ด้านความสามารถด้านความสามารถการตีความบางประโยคจากเนื้อเรื่องคิดค่าเฉลี่ย ได้ 2.50 โดย คิดเป็นร้อยละ 83.33 และในด้านการสรุปใจความจากสิ่งที่อ่านมีค่าเฉลี่ย 2.44 คิดเป็นร้อยละ 81.33

ส่วนในด้านการสรุปใจความสามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ยได้ 2.50 คิดเป็นร้อยละ 83.33 และในการประเมินผลของแต่ละแบบทดสอบในภาพรวมจากทุกเกณฑ์ความสามารถในการอ่านพบว่า ในแบบทดสอบที่หนึ่ง ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลางได้คะแนนเฉลี่ย 7.54 คิดเป็นร้อยละ 50.26 ในแบบทดสอบที่สองมีค่าเฉลี่ย 10.26 คิดเป็นร้อยละ 68.40 และในแบบทดสอบที่สาม สามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 11.65 โดยคิดเป็นร้อยละ 77.66

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถอ่อน

Test	เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน								คะแนนเต็ม 15 คะแนน	
	M (5 คะแนน)		V (4 คะแนน)		I (3 คะแนน)		C (3 คะแนน)			
	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ	$\bar{x}$	ร้อยละ
1	1.75	35	1.41	35.25	1.33	44.33	1.33	44.33	5.82	38.80
2	2	40	2.33	58.25	2.08	69.33	2.25	75	8.66	57.73
3	2.83	56.60	2.41	60.25	2.16	72	2.33	77.66	9.73	64.86

จากผลการวิเคราะห์ความสามารถของผู้เรียนที่มีความสามารถอ่อน พบว่า มีพัฒนาการความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นตามลำดับโดยมีรายละเอียดดังนี้ ในแบบทดสอบที่หนึ่ง ด้านความสามารถในการ จับใจความสำคัญผู้เรียนในกลุ่มดังกล่าว มีค่าเฉลี่ย 1.75 คิดเป็นร้อยละ 35 ด้านคำศัพท์สามารถคำนวณหา ค่าเฉลี่ยได้ 1.41 คิดเป็นร้อยละ 35.25 ด้านความสามารถ ในการ ตีความบางประโยคจากเนื้อเรื่องมีค่าเฉลี่ย 1.33 คิดเป็นร้อยละ 44.33 และในด้านการสรุปใจความ มี ค่าเฉลี่ย 1.33 คิดเป็นร้อยละ 44.33

จากแบบทดสอบที่สองพบว่า ด้านความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องสามารถ คำนวณหาค่าเฉลี่ยได้ 2 คิดเป็นร้อยละ 40 ด้านคำศัพท์สามารถ คำนวณหาค่าเฉลี่ยได้ 2.3 3 คิดเป็น ร้อยละ 58.25 ด้านความสามารถ ในการตีความบางประโยคจากเรื่องมีค่าเฉลี่ย 2.08 คิดเป็นร้อยละ 69.33 และในด้านการสรุป ความจากสิ่งที่อ่านมีค่าเฉลี่ย 2.25 คิดเป็นร้อยละ 75

ในแบบทดสอบที่สาม พบว่า ด้านความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องสามารถ คำนวณหาค่าเฉลี่ยได้ 2.83 คิดเป็นร้อยละ 56.60 ด้านคำศัพท์สามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ยได้ 2.41 คิด เป็นร้อยละ 56.60 ด้านความสามารถในการตีความบางประโยคจากเรื่องมีค่าเฉลี่ย 2.16 คิดเป็นร้อยละ 72 และในด้านการสรุป ใจความจากสิ่งที่อ่านมีค่าเฉลี่ย 2.33 คิดเป็นร้อยละ 77.66

และในการประเมินผลของแต่ละแบบทดสอบในภาพรวมจากทุกเกณฑ์ ความสามารถในการ อ่านพบว่าในแบบทดสอบที่หนึ่ง ผู้เรียนที่มีความสามารถอ่อนได้คะแนนเฉลี่ย 5.82 เทียบเท่า คิดเป็น ร้อยละ 38.80 แบบทดสอบ สองมีค่าเฉลี่ย 8.66 คิดเป็นร้อยละ 57.73 และในแบบทดสอบที่สาม สามารถคิดค่าเฉลี่ยได้ 9.73 โดยคิดเป็น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือในการพัฒนาความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย จากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
1. การเรียนแบบร่วมมือทำให้นักศึกษา เข้าใจเพื่อนและเกิดความสัมพันธ์ที่ดี ต่อกันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม	13	17	1	2	-	4.24
2. วิธีการเรียนนี้ทำให้นักศึกษามีความ รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองและ เพื่อนมากขึ้น	8	19	5	1	-	4.03
3. วิธีการเรียนดังกล่าวทำให้นักศึกษา ไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่าน เท่าที่ควร	1	2	10	18	2	2.45
4. นักศึกษามีโอกาสพัฒนาการ ตีความหมายของประโยคในเรื่องมาก ขึ้นจากการเรียนด้วยวิธีนี้	9	22	1	1	1	4.18
5. นักศึกษารู้สึกสนุกสนานกับการเรียน ด้วยวิธีนี้	8	21	3	1	-	4.09
6. การร่วมกันแก้ปัญหาในการอ่านช่วย พัฒนาความสามารถในการอ่านเพียง เล็กน้อย	1	5	5	22	-	4.33

7. นักศึกษาได้รับอิสระในการแสดงความคิดด้วยวิธีเรียนดังกล่าว	13	19	-	1	-	4.33
8. นักศึกษารู้สึกได้มีส่วนร่วมในการเรียนด้วยวิธีนี้	12	20	1	-	-	4.33
9. นักศึกษารู้สึกกังวลใจเมื่อต้องเรียนการอ่านด้วยวิธีนี้	1	4	6	16	6	2.33
10. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในกลุ่มทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านได้เป็นอย่างดี	8	22	2	1	-	4.12
11. นักศึกษาต้องทำงานโดยลำพังมากกว่าการทำงานกลุ่ม	2	3	4	16	8	2.24
12. นักศึกษาได้รับการพัฒนาการจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องมากขึ้นจากการเรียนด้วยวิธีนี้	8	17	5	3	-	3.90
13. นักศึกษาไม่อยากเข้าเรียนเมื่อถึงชั่วโมงการสอนอ่านด้วยวิธีนี้	-	3	3	20	7	2.06
14. นักศึกษาคิดว่าวิธีการเรียนนี้เหมาะสมต่อการอ่าน	2	15	7	5	4	3.18
15. จากการเรียนด้วยวิธีดังกล่าว นักศึกษารู้มั่นใจเมื่อต้องอ่านด้วยตนเอง	7	16	10	-	-	3.90

ในการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือนั้นผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้มาตราส่วนระดับคะแนนตามวิธีการของ R.A. Likert ดังนี้ ข้อความในเชิงบวกที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 ซึ่งหมายถึงเห็นด้วย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ รู้สึกเห็นด้วยว่าการเรียนแบบร่วมมือสามารถพัฒนา ความสามารถในการอ่านในส่วนของ การตีความบางประโยคในเนื้อเรื่อง การจับใจความสำคัญของเรื่อง และมี ความมั่นใจมากขึ้นเมื่ออ่านเนื้อเรื่องที่ยากขึ้นด้วยตนเอง นอกจากนี้ ในด้านการพัฒนาสังคมว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนในกลุ่ม มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น รู้สึกว่าตนเอง เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่มีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยว่าการเรียนแบบร่วมมือมีความสนุกสนาน ได้รับอิสระในการแสดงความคิดเห็นรวมทั้งได้มีการแก้ปัญหาาร่วมกันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม (ข้อความ 1,2,4,5,6,7,8 , 10,12,13 และ 15)

ข้อความในเชิงลบที่อยู่ในเกณฑ์ 1.50 – 2.49 ซึ่งหมายถึง ไม่เห็นด้วย พบว่า ผู้เรียนไม่เห็นด้วยกับข้อคิดเห็นที่ว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และก่อให้เกิดความกังวลใจ เมื่อต้องเรียนด้วยวิธีเรียนดังกล่าวจนทำให้ไม่อยากเข้าเรียนอีกทั้งผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการฝึกอ่านโดยลำพัง (ข้อความที่ 3, 9, 11, และ 14)

ในส่วนของคำถามปลายเปิดผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมไว้เป็นตัวอย่างเพื่อเป็นพัฒนางานวิจัยต่อไป ดังนี้

- “วิธีการที่อาจารย์สอนดีมาก ปล่อยให้ให้นักศึกษา ได้มีอิสระทางความคิดมากขึ้น กล้าคิด กล้าแสดงออก ถ้าจะให้ดีมากๆ ก็น่าจะนำเรื่องราวที่กำลังได้รับความสนใจมานำเสนอ
- “รู้สึกชอบการเรียนแบบนี้มากกว่าการนั่งเรียนแบบลำพัง บางครั้งแปลความหมายของคำหรือประโยคไม่ได้ ก็จะได้ช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
- “สอนแบบนี้ดีแล้วทำให้คนในกลุ่มแชร์ความคิดกันในกลุ่ม เป็นการสอนที่ดี

- “การเรียนการสอน หรือ การทำงานเป็นกลุ่ม ส่วนใหญ่ผู้ที่ตั้งใจเรียน และผู้ทำงานจะมีเพียง 1 -2 คนเท่านั้น ส่วนที่เหลือ ก็มักจะคุย นั่งเล่นกัน ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำงาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง นั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปสาระสำคัญ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือนั้นสามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษพบว่า มีพัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับ ในทุกเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งได้แก่

1. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และการเข้าใจคำศัพท์ที่อ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ว (Referring) ความสามารถในการแปลความหมายของคำศัพท์และการคาดเดาความหมายของคำศัพท์จากสิ่งที่กล่าวมาแล้วเป็นความสามารถในการอ่านขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนให้มีเพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อเป็นเครื่องมือ ที่สำคัญอันจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ไฟร์ (Fry 2002) ที่ว่า การที่ผู้อ่านจะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้นั้นจำเป็นต้องสั่งสมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ให้เพียงพอ นอกจากนี้ ในส่วนของคะแนนพัฒนาการของการใช้บริบทในการเดาความหมายของคำศัพท์เพื่อช่วยในการตีความที่มีเพิ่มขึ้น ในแต่ละแบบทดสอบ ที่เป็นทักษะหนึ่งที่ต้องอ่านภาษาอังกฤษขั้นสูงหรือในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่ง ตรงกับคำกล่าวของ มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2547) ที่ว่า การใช้บริบทในการคาดคะเน ความหมายของคำและการใช้ความรู้ ทางการวิเคราะห์โครงสร้างของคำ เป็นทักษะที่จำเป็นและต้องปลูกฝังให้แก่ผู้เรียน ระดับมหาวิทยาลัย

2 การจับใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่าน (Main Idea) เป็นผลสัมฤทธิ์ขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนควรได้รับ ในการฝึกฝนหลังการอ่าน ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการพัฒนา ความคิดแบบขั้นสูง ที่ผู้เรียนทุกระดับจำเป็นต้องมีโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอุดมศึกษา สไปร์ Spires, 1990 in Jacobson, 1988) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ลักษณะของการรู้คิดขั้นสูงว่า หมายถึง การวางแผนการควบคุมการจับ ใจความ การสรุปความ การประเมินการตั้งคำถาม การอธิบายอย่างกระจ่างแจ้ง และการคาดคะเน เช่นเดียวกับ ฟลาวเวล (Flavel 1993) ที่ว่าการอ่านเข้าใจความเป็นทักษะก ารเรียนที่สำคัญก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบขั้นสูง

3. การสรุปความ (Conclusion) ผู้วิจัยเชื่อว่า การสรุปความจากสิ่งที่อ่านเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่สามารถชี้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งตรงกับหนึ่งในแนวทางการประเมินผลการอ่าน ตามแนว QAR ของRaphael 1986 ที่ว่าต้องประเมินผลแบบคิดค้น (Think and Search) โดยใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้อ่านมีการ สรุป อ้างอิง วิเคราะห์และสังเคราะห์ เนื้อหาที่เป็นข้อมูลที่ประกอบกันอยู่ในประโยคมากกว่า 1 ประโยค หรือข้อมูล ที่อาจอยู่ในอนุเขต (paragraph) หรือมากกว่า 1อนุเขต

ตอนที่ 2 การประเมินผล พฤติกรรมการเรียนแบบร่วมมือ

การประเมินพฤติกรรมการเรียนแบบร่วมมือ โดยผู้เรียนและผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินและให้คะแนนหลังจาก จบบทเรียนแต่ละครั้ง พบว่า พฤติกรรมการร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ในการทำงาน การปฏิบัติหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก การประสานความคิดเห็น ของสมาชิกร่วมกันแก้ปัญหา การให้ข้อมูลและคัดค้านอย่างมีเหตุผล การกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน การสรุปความคิดเห็นของกลุ่มได้อย่างชัดเจน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการทำงานอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งการที่ นักศึกษาแสดงออกดังพฤติกรรมดังกล่าวเป็นผลเนื่องมาจาก

2.1 การตระหนักว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

ในการทำงานกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะต้องร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จ ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากสมาชิกทุกคน เพราะความสำเร็จของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความสามารถของกลุ่มและของสมาชิก ทุกคน ฉะนั้นนักศึกษาที่เก่งจึงตระหนักว่าตนเองควรมีหน้าที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่อ่อน เช่นเดียวกับ นักศึกษาที่อ่อนก็สามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม รวมทั้งตั้งใจศึกษาหรือซักถามจาก ผู้เรียนที่เก่ง เมื่อเกิดปัญหาในการเรียน เพื่อมีพัฒนาการจนสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สตอล (Stahl, 1994) ที่ว่าการเรียนแบบร่วมมือ ผู้เรียนจะมีการคำนึงถึงการ ทำงานกลุ่มว่าจะจะต้องร่วมมือกันเนื่องจากผลงานของกลุ่มจะมีผลต่อ ความสำเร็จของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม อีกทั้งการเรียนแบบร่วมมือโดยแบ่งกลุ่ม สัมฤทธิ์ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกลึกซึ้งต่อตนเองในทางที่ดี คือ รู้สึกว่าตนเองมีความสามารถในการเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สลาบิน (Slavin, 1995 : 17) ที่ว่า ผู้เรียนที่ เรียนด้วยวิธีเรียน แบบร่วมมือมีความรู้สึกว่า เพื่อนในชั้นเรียนต้องการให้พวกเขามีบทบาทในการเรียน นอกจากนี้ ยังได้รับความสำเร็จจากการเรียนรู้ร่วมกันมากกว่าวิธีการเรียนแบบทั่วไป

2.2 การมีเป้าหมายของความสำเร็จร่วมกัน

ความสำเร็จของกลุ่มเป็นสิ่งที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มคาดหวัง ฉะนั้นในการทำงานสมาชิกทุกคนจึงมีการช่วยเหลือกัน ปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ มีการแลกเปลี่ยนและยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน ตลอดจนกระตุ้นให้เกิดการร่วมมือระหว่างสมาชิกเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน เช่นเดียวกับ จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1974) กล่าวว่า การที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีส่วนช่วยเหลือทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ทุกคนในกลุ่มจะได้รับความสำเร็จไปด้วย แต่ถ้าเป็นการแข่งขันผู้ชนะคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จเพียงคนเดียว ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เหลือ ที่ไม่ได้รับชัยชนะจะรู้สึกว่าการตนเองประสบ ล้มเหลวไม่ได้รับความสำเร็จไปด้วย ดังนั้น การให้ผู้เรียนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนา การทางการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จในการเรียนมากยิ่งขึ้น

2.3 การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การที่ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเฉลยแบบฝึกหัดที่กลุ่มได้รับ มอบหมายหลังจากผ่านการตรวจสอบและได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดง ความสามารถอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ สึกกระตือรือร้นในการเรียนและงานที่

ได้รับมอบหมาย รวมถึง ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถทางการเรียน โดย ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิดา อภิภัทรนันท์ (2539) ที่ว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการเรียน แสดงความคิดเห็นในการเรียนโดยยึดความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในการอ่าน ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม จากการประเมินพฤติกรรม การเรียนแบบร่วมมือของผู้วิจัยและผู้เรียนในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่ควรได้รับการพัฒนาจากการทำงานกลุ่มให้มากยิ่งขึ้นซึ่งได้แก่พฤติกรรมการตั้งใจ ฟังและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม การร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน และการสรุปความคิดเห็นของกลุ่มได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากการขัดแย้งกันระหว่างการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยเห็นได้ ชัดเจนอย่างมากในเรื่องของการตีความบางประโยคในเนื้อเรื่อง การแปลความหมายของศัพท์ ผู้เรียนแต่ละคน ในกลุ่มพยายามเสนอความคิดเห็น แต่ก็ไม่สามารถสรุปเป็นข้อคิดเห็นของกลุ่มได้ จึงต้องถามผู้วิจัย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการฝึกฝนพฤติกรรมการยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาเนื่องจากผู้เรียนยังไม่เคยฝึกฝนให้เรียนรู้ร่วมกันมาก่อนจึงไม่ คำนึงกับพฤติกรรมดังกล่าว ผู้สอนควรให้ เวลาและมีการปูพื้นฐานทักษะการทำงานกลุ่มให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ

2.4 การเรียนแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

การจัดกลุ่มโดยให้สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการ เรียนต่างกัน ส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และมีพัฒนาทางการเรียนในที่สุด ดังคำกล่าวของ สลาบิน (Slavin 1995 : 4) ที่ว่าคนเก่งที่มีพื้นฐานความรู้ดีกว่า และสามารถเข้าใจเรื่องได้เร็วและดีกว่าที่จะพยายามถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจของตนให้สมาชิกทุกคนเข้าใจ เช่นเดียวกับตน ส่วนผู้เรียนที่อ่อนเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มก็จะเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้มากกว่า การได้รับการสอนจากอาจารย์ เพราะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่อีกหนึ่งผู้เรียนจะพูดตามความเข้าใจของตนเอง และใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ที่ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายกว่าภาษา ที่อาจารย์ใช้ และกล้าซักถามเพื่อน หาก ไม่เข้าใจ

2.5 การเสริมแรง และแรงจูงใจ

สิ่งที่เป็นการเสริมแรงและแรงจูงใจของผู้เรียน จากงานวิจัยครั้งนี้คือคำชมเชยและรางวัลที่ผู้วิจัยและผู้เรียน ร่วมกันกำหนดขึ้น ผู้เรียนกลุ่มที่จะได้รับรางวัลจะต้องได้รับคะแนนพัฒนาการความสามารถในการอ่านตามเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ทั้งจากการประเมินผลเป็นกลุ่มและรายบุคคล จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าคำชมเชยที่ผู้เรียนได้รับจาก การทำงานแต่ละครั้งรวมทั้งรางวัลที่ กำหนดขึ้นเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นใน การทำงานและทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายมากยิ่งขึ้น ผลจากการมีแรงจูง ใจในการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ สกินเนอร์ (Skinner) นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม ที่ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้รับสิ่งเร้าและมีการตอบสนองเกิดขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปราบณา เกษน้อย (2540) ที่ได้กล่าวถึงผลของ การให้การเสริมแรงและแรงจูงใจว่า ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะพยายามอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มมีความเข้าใจในบทเรียน และสมาชิกในกลุ่มจะมีความรับผิดชอบต่อตนเองเพื่อเป้าหมายของกลุ่มมากขึ้น

2.6 บรรยายาการเรียนที่ไม่ตั้งใจ

จากการจัดให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ซึ่งมีสมาชิกที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายและลดความวิตกกังวลในเรื่องที่อ่านได้ เป็นอย่างดีตามแนวทางการสอนอ่านภาษาอังกฤษของ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2533) ที่ว่า ถ้าบรรยายาการเรียนมีลักษณะเป็นมิตรครูและเพื่อนร่วมชั้นให้กำลังใจรวมถึงให้คำปรึกษา จะทำให้ผู้เรียน คลายความวิตกกังวลในสิ่งที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของบาซาโลนและคริสตัน (Bassano and Christison 1988, 8-9) และเคสเซอร์ (Kessler 1992, 3) ที่ว่า ชั้นเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือนั้น จะมีบรรยายาของการเรียนที่มีลักษณะผ่อนคลายและสนุกสนานมากกว่าชั้นเรียนที่เรียนแบบปกติและยังช่วย พัฒนาทักษะทางสังคมผู้เรียนให้ดีขึ้นอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น ของผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่า ยังมีผู้เรียนส่วนหนึ่งที่ให้ความเห็นว่า การเรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ และก่อให้เกิดความ กังวลใจเมื่อต้องเรียนด้วยวิธีดังกล่าวจนทำให้ไม่ อยากเข้าเรียน อีกทั้งไม่รู้สึกรู้สึกมั่นใจเมื่อต้องอ่านด้วยตนเอง โดย ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีเวลาเรียนในการเรียนมากกว่านี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่าความคิดเห็นดังกล่าวมีสาเหตุ หลักมาจากธรรมชาติของการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ยากต้องใช้เวลาในการฝึกฝนดังนั้นระยะเวลาในการทด ลองเพียง 16 สัปดาห์จึงไม่เพียงพอ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเชื่อ ว่าผู้เรียนยังคงมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องของคำศัพท์ โครงสร้างภาษาและพยายามแปลความหมายของ ทุกประโยคให้ได้ในเนื้อเรื่อง จึงทำให้รู้สึกไม่มั่นใจและไม่สนุกสนานกับ การอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าผู้เรียนได้นำ หลักการที่เรียนไปใช้ในการอ่านทุกครั้งจะช่วยทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลและประสบผลสำเร็จในการอ่าน ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะผู้วิจัยมีความเชื่อเช่นเดียวกับซามเอล (Zame : 1983) ที่ว่า ความยากเกี่ยวข้องกับ การใช้ภาษาไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อความสามารถในอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อสังเกตในงานวิจัย

1. การปูพื้นฐานในด้านความพร้อมในด้านอ่านโดยให้ผู้เรียนได้รู้ลักษณะและองค์ประกอบที่ดีของอนุเฉท (Paragraph) ทำให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เนื้อเรื่องที่ใช้ในการอ่าน จะเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ระหว่างการทำงานกลุ่ม ก่อให้เกิดการพัฒนาทางความคิดและการใช้ความสามารถทางภาษาเป็นอย่างมาก
3. จากการที่ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกสมาชิกกลุ่มกันเองภายใต้เงื่อนไขที่ กำหนดทำให้ผู้เรียนแต่ละคนร่วมกันทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี เนื่องจากได้ ทำงานกับเพื่อนที่ตนเองพอใจ

ปัญหาและข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในระยะ 1 -2 สัปดาห์แรกของการทดลอง ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนและบทบาทหน้าที่ที่ต้องทำในกลวิธีกรเรียนแบบร่วมมือ จึงแสดงพฤติกรรมกรเรียนในการเรียนไม่เต็มที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเน้น วัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ในการเรียนแบบร่วมมือให้แก่ผู้เรียนทุกคนตั้งแต่คาบเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัย คิดว่า ควรจะให้เวลาแก่ผู้เรียนพอสมควรในการ ปรับเปลี่ยน

พฤติกรรมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เนื่องจากผู้เรียน แต่ละคนมีทักษะพื้นฐานทางสังคมที่ต่าง กัน แต่เมื่อสามารถปรับพฤติกรรมของตนเองได้ก็จะส่งผลให้ประสบ ผลสำเร็จในการเรียนด้วยวิธีการ เรียนแบบร่วมมือ

2. ในระยะแรกของการทดลองผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนประสบปัญ หาเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียน เนื่องจากมีคำศัพท์ ยาก และต้องมีความบางประโยคในเนื้อเรื่องอย่า งลึกซึ่งทำให้ผู้วิจัยต้องให้ คำปรึกษาแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มอย่าง ละเอียดซึ่งเป็นการใช้เวลาค่อนข้างมาก ในการเรียนและการ ทำ กิจกรรมกลุ่ม

3. การนำเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นเรียนในช่วงแรกๆของการเรียนไม่ค่อยประสบ ผลสำเร็จ เท่าที่ควรเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคย

4. ปัญหาเรื่องความหมายของคำศัพท์คือสิ่งที่ผู้วิจัยพบตลอดการทำวิจัยเนื่องมาจากผู้เรียนยัง มีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับอุดมศึกษาน้อยมาก ซึ่งเป็นสิ่ง ที่ควรปลูกฝังให้ผู้เรียน เกิดการใฝ่หาความรู้ เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

5 ในระยะแรกของการทำการทดลองพบว่าผู้เรียนบางกลุ่มยังคงมีปัญหาในเรื่องการทำงาน กลุ่มซึ่งผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนการเริ่มเรียนด้วยวิธีแบบร่วมมือ ผู้สอนควรจัดปฐมนิเทศด้วย การจัดกิจกรรมให้ ผู้เรียนได้ทำร่วมกันทั้งนี้เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ รวมทั้งปฏิบัติ หน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย เพื่อให้ การเรียนประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

2. ในการเรียนภาษาใดๆก็ตามผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีการฝึกฝนการใช้ทักษะทาง ภาษา ทั้งสี่ด้าน ซึ่งได้แก่การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิด ความสามารถในการ ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จากงานวิจัยด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าควรมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนสั่งสมความรู้เพิ่มเติมด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็น อย่าง มากซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำไปใช้ประกอบการสื่อสารในทุกทักษะ และก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและการทำงานต่อไปในอนาคต

3. หากสมาชิกในกลุ่มไม่สามารถกระตุ้นเพื่อนที่ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานได้ ผู้สอนควร เอาใจใส่ผู้เรียนนั้นเป็นพิเศษโดยจัดหาเวลา พบกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อสอบถามปัญหาและ หาแนวทางแก้ไข

4. งานวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปทดลองได้กับทุกระดับชั้นเพื่อศึกษาถึงวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ว่าสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านที่เหมือนกันหรือไม่

5. ควรทำการวิจัยการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการอ่านกับวิชาอื่น เช่นภาษาไทยว่ามีความคล้ายคลึง หรือแตกต่างจากการอ่านภาษาอังกฤษอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จิตติมา จรรย์ธรรม. (2539) ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบ คละ ผลสัมฤทธิ์ผลที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นม. 2. วิทยานิพนธ์ คม (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิธิดา อภิภัทรนันท์. (2539) ความค่านึงถึงผู้อ่านที่มุ่งหมายและการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน : ผลของการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบกระบวนการกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 งานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ปนัดดา เจียรสกุล (2544) แนวโน้มหลักสูตรทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในทศวรรษหน้า วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปรารธนา เกตุน้อย. (2540) ผลของการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคมศึกษาที่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
- พรพนา เทียนทอง (2546) การพัฒนาความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการเรียนแบบร่วมมือ สารนิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พวงเพชร โทณะวณิก และคณะ 2546 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อบัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่สำเร็จการศึกษาปี2544 งานวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว (2545) ศักยภาพของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ งานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ 2545
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548) อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง , กรุงเทพมหานคร.นานมีบุ๊คส์ พบปลีกเคชั่น
- สุमितตรา อังวัฒนากุล (2534) กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) การสอนอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- Bassano and Christison (1988). Cooperative Learning in the ESL Classroom. TESOL Newslet ter, 22, No2:8-9
- Brown, D.L.and Briggs, L.D(1989): Success in Reading: Four characteristics of strategic readers Reading Horizon, 30-38
- Collin, A and Smith,E (1980): Teaching the process of reading comprehension. (Technical re port No. 182) Urbana Champaign :Center for the study of Reading University of Illinois.
- Crandall, Jodi. (1999). Affect in Language Learning: Cambridge University Press. P226-244
- Dimas, M.M (1995): The effect of Cooperative Learning on The Self -Esteem of Students Learning as a non -native Language. Dissertation Abstracts International 33(October 1995:35)

- Duffy Gerald G, and Rochler, Laura R. (1993): Improving classroom reading instruction : a decision - making approach. 3d ed. New York: McGraw -Hill,
- Flavel -Pressley, D.L, and Waller, T.G (1984): Cognition Metacognition, and Reading .New York: Springer -Verlay
- Fries (2002): Skimming&Scaning: Jamestown's reading improvement. Linconwood, IL: Jamestown.
- Gooden and Jone (1996) Developing Writing Proficiency through Cooperative Learning Strategies in Limited English Proficiency College Students: Dissertation Abstract
- Jacobson, JM. (1996): Content Area Reading: Integration with the lang uage arts. Washington: AnInternational Thomson
- Johnson, D& Johnson, R Holubec, E (1984): Circle of Learning: Cooperation in Alexandia, VA: ASCD
- Kess er. Carolyn (1992): Cooperative Language Learning. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- May Frank B and Ri zzardi, L(2002): Reading as Communication to help children write and read. 6th ed. Upper Saddle River, NJ: Merrill
- Slavin Robert E.(1995): Cooperative Learning. Boston : Allyn and Bacon
- Stahl Robert J (1994): Cooperative Learning in Social Studies . Arizon a: Addisson Wesley Publishing Company
- Zamel V. (1993) The Composing Process of Advanced ESL Students : Six Case Studies. TESOL Quarterly(1): 165 -187